

Wigilia Paschalna (godz. 20:00)

PRZEBIEG LITURGII

1. Komentarz – 5 minut przed rozpoczęciem liturgii

2. Liturgia światła

- 2.1 Znak krzyża i pozdrowienie wiernych przed kościołem
- 2.2 Wprowadzenie kałana
- 2.3 Poświęcenie ognia
- 2.4 Zapalenie Paschału i nałożenie kadzidła
- 2.5 Procesja wejścia
- 2.6 Komentarz
- 2.7 Orędzie wielkanocne – okadzenie Mszału i Paschału

3. Liturgia słowa

- 3.1 Komentarz do liturgii słowa
- 3.2 Słowo Celebransa przed czytaniem
- 3.3 Komentarz przed I czytaniem (I w lekcjonarzu)
- 3.4 Psalm
- 3.5 Modlitwa
- 3.6 Komentarz przed II czytaniem (II w lekcjonarzu)
- 3.7 Psalm
- 3.8 Modlitwa
- 3.9 Komentarz przed III czytaniem (III w lekcjonarzu)
- 3.10 Psalm
- 3.11 Modlitwa
- 3.12 Komentarz przed IV czytaniem (V w lekcjonarzu)
- 3.13 Psalm
- 3.14 Modlitwa
- 3.15 Komentarz
- 3.16 Chwała na wysokości Bogu – biją dzwony
- 3.17 Komentarz przed V czytaniem (VIII w lekcjonarzu)
- 3.18 Psalm
- 3.19 Modlitwa
- 3.20 Alleluja – pierwszy intonuje celebrans
- 3.21 Psalm
- 3.22 Ewangelia
- 3.23 Homilia

4. Liturgia chrzcielna

- 4.1. Komentarz
- 4.2. Celebrans podchodzi do chrzcielnicy
- 4.3. Wprowadzenie celebransa
- 4.4. Litania do Wszystkich Świętych

- 4.5. Błogosławieństwo wody chrzcielnej
- 4.6. Komentarz
- 4.7. Ministranci roznoszą światło
- 4.8. Błogosławieństwo wody do pokropienia
- 4.9. Odnowienie przyrzeczeń chrzcielnych
- 4.10. Pokropienie ludu wodą święconą
- 4.11. Modlitwa wiernych

5. Liturgia Eucharystyczna

- 5.1. Komentarz
- 5.2. Procesja z darami
- 5.3. Komentarz przed komunią świętą
- 5.4. Ogłoszenia
- 5.5. Błogosławieństwo
- 5.6. Wspólne zdjęcie

Niedziela Wielkanocna Zmartwychwstania Pańskiego

Wigilia Paschalna (godz. 20:00)

Wielka Sobota

Ceremoniarz 1: Miniszewski Maciej

Ceremoniarz 2: Zarwalski Przemek

Komentator Pawełekiewicz Jan

I para: Uściński Jarosław
 Wiszniewski Władysław

II para: Klein Jakub
 Klein Szymon

Ogień: T:
 N:

Przy ognisku: - Mikrofon - Wojtaś Piotr
 - Rytuał - Butowski Krzysztof
 - Paschał - Gola Sebastian
 - Tacka (grona, rylec) -

W kościele – roznoszenie światła

1. Kopicki Szymon
2. Cichosz Kamil
3. Duda Jakub
4. Zarwalski Kamil
5. Szopa Wojtek
6. Dziecielski Przemek

Niedziela Wielkanocna Zmartwychwstania Pańskiego Wigilia Paschalna (godz. 20:00)

Podział czytań

I Czytanie (I w lekcjonarzu - Rdz 1,1.16-31a) **Siostry Zmartwychwstanki**

Psalm 104 (105) - **Siostry Zmartwychwstanki**

II Czytanie (II w lekcjonarzu - Rdz 22,1-2.9-13...) **Warzocha Piotr**

Psalm 16 (15) – **Diakonia Muzyczna**

III Czytanie (III w lekcjonarzu - Wj 14,15-15,1) **Szramkowska Ala**

Psalm (Wj 15,1.2.4-5...) – **Kacper - Chór**

IV Czytanie (V w lekcjonarzu - Iz 55,1-11) **Siostry Salezjanki**

Psalm (Iz 12,12.2.3...) – **Siostry Salezjanki**

V Czytanie (VIII w lekcjonarzu – Epistoła - Rz 6,3-11) **Jopek Grzegorz**

Intonacja uroczystego Alleluja – **ks. Lech**

Psalm 118 (117) - **Kantor (Chór)**

Modlitwa wiernych - **Siostry Salezjanki**

Liturgia Mszy Świętej Wigilii Paschalnej

Komentarz (5 minut przed Mszą)

Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus!

Liturgia, którą będziemy za chwilę celebrować, rozpoczyna uroczysty obchód Zmartwychwstania Pańskiego. Docieramy dziś do centrum, do serca Tajemnicy Paschalnej. Rozważać ją będziemy wspominając następujące wydarzenia zbawcze:

- przejście Izraela przez wody Morza Czerwonego;
- nasz własny Chrzest, który obmył nas z grzechu pierworodnego, oraz
- przejście Chrystusa przez śmierć do życia.

Ta prawda jest fundamentem, na którym opiera się całe chrześcijaństwo. Bez faktu zmartwychwstania daremna była by nasza wiara. Zmartwychwstanie zawiera w sobie ostateczną odpowiedź na pytania o sens naszego życia. Dziś dopełni się to wszystko, co przeżywaliliśmy w Wielki Czwartek i Wielki Piątek. Ta noc, zgodnie z prาดawną tradycją, winna być nocą czuwania i szczęśliwi ci, których Pan zastanie trwających na modlitwie.

W obrzędach dzisiejszych występują dwa pełne znaczenia symbole: ŚWIATŁO i WODA. Niemożliwe jest życie na ziemi bez tych dwóch elementów, dlatego właśnie one zdolne są wyrazić NOWE ŻYCIE, jakim obdarowuje nas Zmartwychwstały Chrystus.

Dzisiejsze obrzędy obejmują:

- Liturgię Światła
- Liturgię Słowa Bożego
- Liturgię Chrzcielną oraz
- Liturgię Eucharystyczną

W czasie liturgii światła kapłan poświęci ogień, symbol życia, wewnętrznej przemiany i władzy Boga nad nami oraz nad światem. Potem nastąpi poświęcenie wielkanocnej świecy. PASCHAŁ – jest symbolem Chrystusa Pana – przedwiecznej światłości. Kapłan wyłobi w nim krzyż, znak naszego zbawienia, pierwszą i ostatnią literę alfabetu greckiego i cyfry bieżącego roku. Po zmartwychwstaniu Chrystus nadal miał rany. Dlatego Celebrans włoży w Paschał, pięć symbolicznych gron. Następnie zapali Paschał od nowego ognia, a potem w uroczystej procesji wniesie go do świątyni.

Po wejściu do świątyni usłyszymy trzykrotnie zawołanie **Światło Chrystusa**, na które odpowiemy: **Bogu niech będą dzięki**. Po drugim wezwaniu wszyscy zapalimy swoje świece od Paschału, przekazując sobie wzajemnie to światło. Niech nasze serca otworzą się na przeżywanie świętych prawd.

Liturgia światła rozpocznie się przed kościołem przy ognisku. Zapraszam wszystkich, abyśmy wyszli z ławek i zgromadzili się przed kościołem.

Komentarz przed Orędziem Wielkanocnym:

Trzymając zapalone świece, przyjmijmy pełne radości Orędzie, ku czci obecnego wśród nas Chrystusa Zmartwychwstałego. Niegdyś Bóg, za przewodem ognistego słupa, wprowadził swój naród do Ziemi Obiecanej. Dziś prowadzi wspólnotę Kościoła, a w niej każdego z nas.

Wprowadzenie po Orędziu

Usiądźmy. Dobiegły końca obrzędy liturgii światła. Proszę aby wszyscy zgasili świece. Obecnie rozpoczyna się Liturgia Słowa Bożego, która dzisiejszej nocy ma szczególny charakter. Stół Słowa Bożego jest zastawiony

dzisiaj obficie niż zwykle. Usłyszymy czytania ze Starego Testamentu i dwa z Nowego Testamentu. Mają nas one przygotować do spotkania z Chrystusem Zmartwychwstałym.

Liturgia będzie miała następujący przebieg: po czytaniu zostanie odśpiewany psalm. Następnie wszyscy powstaniemy i po wezwaniu „*Módlmy się*”, po chwili ciszy kapłan odczyta modlitwę.

Komentarz przed czytaniem

Przed I czytaniem Rdz 1,1-2,2

W pierwszym czytaniu usłyszymy, że Bóg, Stwórca świata, powołał do istnienia człowieka, którego ukształtował na swoje podobieństwo. Obraz Boży, naruszony w nas przez grzech pierworodny, został odnowiony w sakramencie Chrztu świętego. Oto dlaczego słuchamy dziś opowiadania o dziele stworzenia.

Przed II czytaniem Rdz 22,1-18

Ofiara Abrahama z jedyne go syna Izaaka jest zapowiedzią ofiary Chrystusa, jedyne go Syna Ojca przedwiecznego. Uratowanie Izaaka od śmierci jest nagrodą za wiarę Abrahama. Również nasze zmartwychwstanie w Chrystusie przez Chrzest uwarunkowane jest silną wiarą w to, co mówi Bóg.

Przed III czytaniem Wj 14,15-15,1

Cudowne przejście przez wody Morza Czerwone go nie tylko wyzwoliło z niewoli Naród Wybrany, ale wyzwala i nas przez wodę Chrztu, który kontynuuje to, co się wtedy zaczęło. Chrzest wprowadza nas do prawdziwej Ziemi Obiecanej. Dlatego obchodzimy dziś radośnie doroczne święto naszego wyzwolenia i prawdziwej wolności. Po tym czytaniu nie mówi się **Oto słowo Boże**, a my nie odpowiadamy **Bogu niech będą dzięki** - gdyż

wyrazi to śpiew, który jest dalszym ciągiem czytania. Razem z Mojżeszem i synami Izraela pragniemy podziękować Panu za wyzwolenie z niewoli grzechu i śmierci.

Przed V czytaniem Iz 55,1-11

Proroctwo Izajasza zapowiada nowe przymierze, które zrodzi się z wody Chrztu i słowa Bożego, gdyż jest ono skuteczne i ma moc sakramentalną. Oby słowo Pana, wypowiedziane ustami proroka Izajasza stało się w nas owocne.

Przed Chwałą na wysokości Bogu

Powstańmy. Rozdzwonią się teraz wielkanocne dzwony i znów zabrzmie uroczyste „Chwała na wysokości Bogu”, który spełnił Swoje obietnice i napelnił Kościół weselem.

Przed VIII czytaniem Rz 6,3-11

Usiądźmy. Słowa Apostoła, które za chwilę usłyszymy, to wezwanie skierowane do nas wszystkich. W dniu Chrztu umarliśmy dla grzechu i powstaliśmy do nowego życia. Żyjemy więc jak ludzie wolni, a nie jak niewolnicy. Po tym czytaniu wstaniemy aby zaśpiewać uroczyste **Alleluja**. Następnie wysłuchamy słów Ewangelii o zmartwychwstaniu Chrystusa.

Liturgia chrzcielna (po homilii)

Rozpoczynamy liturgię chrzcielną. Modląc się Litanią do Wszystkich świętych wyrażamy wiarę w realne obcowanie świętych w Kościele.

Modlitwa błogosławieństwa wody ukazuje nam znaczenie wody w całej historii zbawienia. Pod koniec modlitwy celebrans wstawi paschał do wody. Dzięki sakramentowi chrztu świętego zostaliśmy zanurzeni w śmierci i zmartwychwstaniu Chrystusa i mamy udział w Jego życiu.

Odnowienie przyrzeczeń chrzcielnych

Ministranci rozniosą teraz światło odpalając je od Paschału, a my z zapalonymi świecami w ręku odnowimy przyrzeczenia chrztu. W nich wyrzekamy się zła i szatana, a następnie wyznajemy katolicką wiarę. Pokropienie wodą na pamiątkę naszego chrztu oznacza świadomą przynależność do Chrystusa Pana.

Po Modlitwie Wiernych

Usiądźmy. Obmyci wodą chrztu, przez którą zostaliśmy w Chrystusie wskrzeszeni do nowego życia zaproszenie jesteście do stołu na ucztę eucharystyczną. Pan nas zaprasza na swoją ucztę paschalną w sakramentalny sposób dokona się w tej ofierze przejście Chrystusa przez śmierć do życia, którego i my jesteście uczestnikami. Składajmy Bogu dzięki za dar Zmartwychwstania Chrystusa i naszego w nim udziału przez chrzest i eucharystię.

Przed komunią świętą

Komunię świętą będziemy przyjmować w postawie stojącej. Przed przyjęciem klękamy na prawe kolano na wyraz szacunku przed Jezusem Chrystusem ukrytym w Najświętszym Sakramencie. Kapłani udzielać będą komunii świętej w nawie głównej, nawach bocznych, na chórze i w przedsionku kościoła.

LITURGIA SŁOWA - NIEDZIELA WIELKANOCNA ZMARTWYCHWSTANIA PAŃSKIEGO

WIGILIA PASCHALNA W WIELKĄ NOC

Na Wigilię Paschalną podano dziewięć czytań z Pisma świętego, mianowicie siedem ze Starego Testamentu i dwa z Nowego. Jeżeli wymagają tego okoliczności, można zmniejszyć liczbę czytań. Przed epistołą i ewangelią jednak powinny być przynajmniej trzy czytania ze Starego Testamentu, a jeżeli konieczność tego wymaga, co najmniej dwa. Nigdy nie wolno opuścić trzeciego czytania z Księgi Wyjścia o przejściu Morza Czerwonego.

PIERWSZE CZYTANIE KRÓTSZE

Rdz 1, 1. 26-31a

Stworzenie świata

Czytanie z Księgi Rodzaju.

Na początku stworzył Bóg niebo i ziemię. Potem Bóg rzekł: «Uczyńmy człowieka na Nasz obraz, podobnego Nam. Niech panuje nad rybami morskimi, nad ptactwem powietrznym, nad bydłem, nad całą ziemią i nad wszelkim płazem!» Stworzył więc Bóg człowieka na swój obraz, na obraz Boży go stworzył: stworzył mężczyznę i niewiastę.

Po czym Bóg im błogosławił, mówiąc do nich: «Bądźcie płodni i rozmnażajcie się, abyście zaludnili ziemię i czynili ją sobie poddaną; abyście panowali nad rybami morskimi, nad ptactwem powietrznym i nad wszelkim płazem». I rzekł Bóg: «Oto wam daję wszelką roślinę przynoszącą ziarno po całej ziemi i wszelkie drzewo, którego owoc ma w sobie nasienie: dla was będą one pokarmem. A dla wszelkiego zwierzęcia polnego i dla wszelkiego ptactwa w powietrzu, i dla wszystkiego, co się rusza po ziemi i ma w sobie pierwiastek życia, będzie pokarmem wszelka trawa zielona». I stało się tak.

A Bóg widział, że wszystko, co uczynił, było bardzo dobre.

Oto słowo Boże.

1 PSALM RESPONSORYJNY

Ps 104 (103), 1-2a. 5-6. 10 i 12 13-14. 24 i 35c (R.: por. 30)

Refren: Niech zstąpi Duch Twój i odnowi ziemię.

- 1 Błogosław, duszo moja, Pana, *
o Boże mój, Panie, Ty jesteś bardzo wielki!
Odziany w majestat i piękno, *
- 2 Światłem okryty jak płaszczem.

Refren.

- 5 Umocniłeś ziemię w jej podstawach, *
nie zachwieje się na wieki wieków.
- 6 Jak szatą okryłeś ją Wielką Głębią, *
ponad górami stanęły wody.

Refren.

- 10 Ty zdroje kierujesz do strumieni, *
co pośród gór się sączą.
- 12 Nad nimi mieszka ptactwo niebieskie *
i śpiewa wśród gałęzi.

Refren.

- 13 Z Twoich komnat nawadniasz góry, *
owocem Twych dzieł syci się ziemia.
- 14 Każesz rosnąć trawie dla bydła, *
i roślinom, by człowiekowi służyły.

Refren.

- 24 Jak liczne są dzieła Twoje, Panie! *
Tyś wszystko mądrze uczynił,
ziemia jest pełna Twych stworzeń. *
- 35 Błogosław, duszo moja, Pana.

Refren.

DRUGIE CZYTANIE DŁUŻSZE

Rdz 22, 1-18

Ofiara Abrahama

Czytanie z Księgi Rodzaju.

Bóg wystawił Abrahama na próbę i rzekł do niego: « Abrahamie! » A gdy on odpowiedział: « Oto jestem », powiedział: « Weź twego syna jedynego, którego miłujesz, Izaaka, idź do kraju Moria i tam złóż go w ofierze na jednym z pagórków, jaki ci wskażę ».

Nazajutrz rano Abraham osiodłał swego osiołka, zabrał z sobą dwóch swych ludzi i syna Izaaka, narąbał drzewa do spalania ofiary i ruszył w drogę do miejscowości, o której mu Bóg powiedział. Na trzeci dzień Abraham, spojrzawszy, dostrzegł z daleka ową miejscowość. I wtedy rzekł do swych sług: « Zostańcie tu z osiołkiem, ja zaś i chłopiec pójdziemy tam, aby oddać pokłon Bogu, a potem wrócimy do was ».

Abraham, zabrawszy drwa do spalania ofiary, włożył je na syna swego Izaaka, wziął do ręki ogień i nóż, po czym obaj się oddalili. Izaak odezwał się do swego ojca: « Ojczy mój! » A gdy ten rzekł: « Oto jestem, mój synu », zapytał: « Oto ogień i drwa, gdzież jest jagnię na całopalenie? » Abraham odpowiedział: « Bóg upatrzy sobie jagnię na całopalenie, synu mój ». I szli obydwaj dalej.

A gdy przyszli na to miejsce, które Bóg wskazał, Abraham zbudował tam ołtarz, ułożył na nim drwa i związawszy syna swego Izaaka położył go na tych drwach na ołtarzu. Potem sięgnął ręką po nóż, aby zabić syna swego.

Ale wtedy anioł Pana zawołał na niego z nieba: « Abrahamie, Abrahamie! » A on rzekł: « Oto jestem ». Powiedział mu: « Nie podnoś ręki na chłopca i nie czyn

mu nic złego! Teraz poznałem, że boisz się Boga, bo nie odmówiłeś Mi nawet twego jedyne go syna ». Abraham obejrzawszy się poza siebie, spostrzegł barana uwikłanego rogami w zaroślach. Poszedł więc, wziął barana i złożył w ofierze całopalnej zamiast swego syna. I dał Abraham miejscu temu nazwę « Pan widzi ». Stąd to mówi się dzisiaj: « Na wzgórzu Pan się ukazuje ».

Po czym anioł Pana przemówił głośno z nieba do Abrahama po raz drugi: « Przysięgam na siebie, mówi Pan, że ponieważ uczyniłeś to, iż nie oszczędziłeś syna swego jedyne go, będę ci błogosławił i dam ci potomstwo tak liczne jak gwiazdy na niebie i jak ziarnka piasku na wybrzeżu morza; potomkowie twoi zdobędą warownie swych nieprzyjaciół. Wszystkie ludy ziemi będą sobie życzyć szczęścia na wzór twego potomstwa, dlatego że usłuchałeś mego rozkazu ».

Oto słowo Boże.

2 PSALM RESPONSORYJNY

Ps 16 (15), 5 i 8. 9-10. 11 (R.: por. 1)

Refren: Strzeż mnie, o Boże, Tobie zaufałem.

- 5 Pan moim dziedzictwem i przeznaczeniem, *
to On mój los zabezpiecza.
8 Zawsze stawiam sobie Pana przed oczy, *
On jest po mojej prawicy, nic mną nie zachwieje.

Refren.

- 9 Dlatego cieszy się moje serce i dusza raduje, *
a ciało moje będzie spoczywać bezpiecznie,
10 bo w kraju zmarłych duszy mej nie zostawisz *
i nie dopuścisz, bym pozostał w grobie.

Refren.

- 11 Ty ścieżkę życia mi ukażesz, *
pełnię Twojej radości
i wieczną rozkosz *
po Twojej prawicy.

Refren.

TRZECIE CZYTANIE

Wj 14, 15 — 15, 1

Przejście Izraela przez Morze Czerwone

Czytanie z Księgi Wyjścia.

Pan rzekł do Mojżesza: « Czemu głośno wołasz do Mnie? Powiedz synom Izraela, niech ruszają w drogę. Ty zaś podnieś swą laskę i wyciągnij rękę nad morze i rozdziel je na dwoje, a wejdą synowie Izraela w środek na suchą ziemię. Ja natomiast uczynię upartymi serca Egipcjan, że pójdą za nimi. Wtedy okażę

moją potęgę wobec faraona, całego wojska jego, rydwanów i wszystkich jego jeźdźców. A gdy okażę moją potęgę wobec faraona, jego rydwanów i jeźdźców, wtedy poznają Egipcjanie, że Ja jestem Pan ».

Anioł Boży, który szedł na przedzie wojsk izraelskich, zmienił miejsce i szedł na ich tyłach. Słup obłoku również przeszedł z przodu i zajął ich tyły, stając między wojskiem egipskim a wojskiem izraelskim. I tam był obłok ciemnością, tu zaś oświecał noc. I nie zbliżyli się jedni do drugich przez całą noc.

Mojżesz wyciągnął rękę nad morze, a Pan cofnął wody gwałtownym wiatrem wschodnim, który wiał przez całą noc, i uczynił morze suchą ziemią. Wody się rozstały, a synowie Izraela szli przez środek morza po suchej ziemi, mając mur z wód po prawej i po lewej stronie. Egipcjanie ścigali ich. Wszystkie konie faraona, jego rydwany i jeźdźcy ciągnęli za nimi w środek morza.

O świcie spojrzął Pan ze słupa ognia i ze słupa obłoku na wojsko egipskie i zmusił je do ucieczki. I zatrzymał koła ich rydwanów, tak że z wielką trudnością mogli się naprzód posuwać. Egipcjanie krzyknęli: « Uciekajmy przed Izraelem, bo w jego obronie Pan walczy z Egipcjanami ».

A Pan rzekł do Mojżesza: « Wyciągnij rękę nad morze, aby wody zalały Egipcjan, ich rydwany i jeźdźców ». Wyciągnął Mojżesz rękę nad morze, które o brzasku dnia wróciło na swoje miejsce, Egipcjanie uciekając bieгли naprzeciw falom, i pogrążył ich Pan w pośrodku morza. Powracające fale zatopiły rydwany i jeźdźców całego wojska faraona, które weszło w morze ścigając synów Izraela. Nie ocalał z nich ani jeden. Synowie zaś Izraela szli po suchym dnie morskim, mając mur z wód po prawej i po lewej stronie.

W tym to dniu wybawił Pan Izraela z rąk Egipcjan. I widzieli Izraelici martwych Egipcjan na brzegu morza. Gdy Izraelici widzieli wielkie dzieło, którego dokonał Pan wobec Egipcjan, ulękli się Pana i uwierzyli Jemu oraz Jego słudze Mojżeszowi. Wtedy Mojżesz i synowie Izraela razem z nim śpiewali taką pieśń ku czci Pana:

Nie mówi się: Oto słowo Boże.

3 PSALM RESPONSORYJNY

Wj 15, 1. 2. 4-5. 17ab-18 (R.: por. 1a)

Refren: Śpiewajmy Panu, który moc okazał.

- 1 Będę śpiewał na cześć Pana, *
który wspaniale swą potęgę okazał,
gdy konia i jeźdźca *
pogrążył w morskiej przepaści.

Refren.

- 2 Pan jest moją mocą i źródłem męstwa, *
Jemu zawdzięczam moje ocalenie.
On Bogiem moim, uwielbiać Go będę; *

On Bogiem ojca mego, będę Go wywyższał.

Refren.

- 4 Rzucił w morze rydwany faraona i jego wojsko. *
Wybrani wodzowie jego zginęli w Morzu Czerwonym.
5 Przepaści ich ogarnęły, *
jak głaz runęli w głębinę.

Refren.

- 17 Wyprowadziłeś lud swój i osadziłeś na górze Twego dziedzictwa, *
w miejscu, które uczyniłeś swym mieszkaniem,
18 Pan Bóg jest Królem *
na zawsze, na wieki.

Refren.

PIĄTE CZYTANIE

Iz 55, 1-11

Nowe i wieczne przymierze

Czytanie z Księgi proroka Izajasza.

To mówi Pan:

« Wszyscy spragnieni, przyjdźcie do wody, przyjdźcie, choć nie macie pieniędzy. Kupujcie i spożywajcie bez pieniędzy i bez płacenia za wino i mleko. Czemu wydajecie pieniądze na to, co nie jest chlebem? I waszą pracę na to, co nie nasyci? Słuchajcie Mnie, a jeść będziecie przysmaki i dusza wasza zakosztuje tłustych potraw.

Nakłońcie wasze ucho i przyjdźcie do Mnie, posłuchajcie Mnie, a dusza wasza żyć będzie. Zawrę z wami wieczyste przymierze: są to niezawodnie łaski dla Dawida. Oto ustanowiłem cię świadkiem dla ludów, dla ludów wodzem i rozkazodawcą. Oto zawezwiesz naród, którego nie znasz, i ci, którzy cię nie znają, przybiegną do ciebie ze względu na Pana, twój Boga, przez wzgląd na Świętego u Izraela, bo On cię przyzdobi.

Szukajcie Pana, gdy się pozwala znaleźć, wzywajcie Go, dopóki jest blisko. Niechaj bezbożny porzuci swą drogę i człowiek nieprawdy swoje knowania. Niech się nawróci do Pana, a Ten się nad nim zmiłuje, i do Boga naszego, gdyż hojny jest w przebaczeniu. Bo myśli moje nie są myślami waszymi ani wasze drogi moimi drogami. Bo jak niebiosy górują nad ziemią, tak drogi moje nad waszymi drogami i myśli moje nad myślami waszymi.

Zaiste, podobnie jak ulewa i śnieg spadają z nieba i tam nie powracają, dopóki nie nawodnią ziemi, nie użyźnią jej i nie zapewnią urodzaju, tak iż wydaje nasienie dla siewcy i chleb dla jedzącego, tak słowo, które wychodzi z ust moich, nie wraca do Mnie bezowocne, zanim wprawdzie nie dokona tego, co chciałem, i nie spełni pomyślnie swego posłannictwa ».

Oto słowo Boże.

5 PSALM RESPONSORYJNY Iz 12, 2. 3-4b. 4cd-5 (R.: por. 3)

Refren: Będziecie czerpać ze źródeł zbawienia.

- 2 Oto Bóg jest moim zbawieniem, *
będę miał ufność i bać się nie będę.
Bo Pan jest moją mocą i pieśnią, *
On stał się dla mnie zbawieniem.

Refren.

- 3 Wy zaś z weselem czerpać będziecie wodę *
ze źródeł zbawienia.
4 Chwalcie Pana, *
wzywajcie Jego imienia.

Refren.

- Dajcie poznać Jego dzieła między narodami, *
przypominajcie, że wspaniałe jest imię Jego.
5 Śpiewajcie Panu, bo uczynił wzniosłe rzeczy, *
niech to będzie wiadomo po całej ziemi.

Refren.

ÓSME CZYTANIE (EPISTOŁA)

Rz 6, 3-11

Nowe życie

Czytanie z Listu św. Pawła Apostoła do Rzymian.

Bracia:

My wszyscy, którzy otrzymaliśmy chrzest zanurzający w Chrystusa Jezusa, zostaliśmy zanurzeni w Jego śmierć. Zatem przez chrzest zanurzający nas w śmierć zostaliśmy razem z Nim pogrzebani po to, abyśmy i my wkroczyli w nowe życie, jak Chrystus powstał z martwych dzięki chwale Ojca.

Jeżeli bowiem przez śmierć, podobną do Jego śmierci, zostaliśmy z Nim złączeni w jedno, to tak samo będziemy z Nim złączeni w jedno przez podobne zmartwychwstanie. To wiedzcie, że dla zniszczenia grzesznego ciała dawny nasz człowiek został razem z Nim ukrzyżowany po to, byśmy już więcej nie byli w niewoli grzechu. Kto bowiem umarł, stał się wolny od grzechu.

Otóż jeżeli umarliśmy razem z Chrystusem, wierzymy, że z Nim również żyć będziemy, wiedząc, że Chrystus powstawszy z martwych już więcej nie umiera, śmierć nad Nim nie ma już władzy. Bo to, że umarł, umarł dla grzechu tylko raz, a że żyje, żyje dla Boga. Tak i wy rozumiejcie, że umarliście dla grzechu, żyjecie zaś dla Boga w Chrystusie Jezusie.

Oto słowo Boże.

Refren: Alleluja, alleluja, alleluja.

- 1 Dziękujcie Panu, bo jest dobry, *
bo Jego łaska trwa na wieki.
- 2 Niech dom Izraela głosi: *
« Jego łaska na wieki ».

Refren.

- 16 Prawica Pana wzniesiona wysoko, *
prawica Pańska moc okazała.
- 17 Nie umrę, ale żył będę *
i głosił dzieła Pana.

Refren.

- 22 Kamień odrzucony przez budujących *
stał się kamieniem węgielnym.
- 23 Stało się to przez Pana *
i cudem jest w naszych oczach.

Refren.

EWANGELIA W ROKU B

Mk 16, 1-8

Chrystus zmartwychwstał

✠ Słowa Ewangelii według świętego Marka.

Słowa Ewangelii według św. Marka. Po upływie szabat u Maria Magdalena, Maria, matka Jakuba, i Salome nakupiły wonności, żeby pójść namaścić Jezusa. Wczesnym rankiem w pierwszy dzień tygodnia przyszły do grobu, gdy słońce wzeszło. A mówiły między sobą: "Kto nam odsunie kamień od wejścia do grobu?" Gdy jednak spojrzały, zauważyły, że kamień był już odsunięty, a był bardzo duży. Weszły więc do grobu i ujrzały młodzieńca, siedzącego po prawej stronie, ubranego w białą szatę; i bardzo się przestraszyły. Lecz on rzekł do nich: "Nie bójcie się! Szukacie Jezusa z Nazaretu, ukrzyżowanego; powstał, nie ma Go tu. Oto miejsce, gdzie Go złożyli. Lecz idźcie, powiedzcie Jego uczniom i Piotrowi: Idzie przed wami do Galilei, tam Go ujrzycie, jak wam powiedział".

One wyszły i uciekły od grobu; ogarnęło je bowiem zdumienie i przestach. Nikomu też nic nie oznajmiły, bo się bały.

Oto słowo Pańskie.